FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Milí přátelé,

my starší si říkáme *„Jak ten čas strašně letí.“* Ještě nedávno jsme se těšili na jaro a už je tu znovu skoro zima. Skoro, je podzim, což je období, kdy si všechno žije takovým zvláštním barevným životem, i když už jsou všude vidět přípravy na zimu a na zimní spánek. Zvířata si dělají zásoby, lidé sklízí ovoce.

Jak ale podzim prožíváme? Je pro nás smutný, radostný nebo zcela běžný jako jine období? Záleží na tom, co kdo upřednostňuje – zahrádkář se těší na sklizeň toho, co měsíce pěstoval, milovníci zimních sportů netrpělivě očekávají první sníh, a kdo má rád probouzející se přírodu a pak letní slunce a teplo, nemůže se dočkat jarních a následně letních měsíců (mezi ně patřím i já).

Na podzim se ale můžeme dívat i z jiného úhlu pohledu, a to spojíme-li podzim v přírodě s podzimem života. Zvláště pak se to může týkat těch z nás, kteří máme dávno za sebou "setkání s Abrahámem."

Těšíme se na podzim života? Myslím si, že není správné ohlížet se smutně nebo s nostalgií za obdobím mládí, za časem velkých plánů a dostatku sil. Naopak, je dobře vzít na vědomí realitu života a dívat se dopředu – co nás čeká. A k tomu se dobře hodí měsíc listopad, kdy zvlášť vzpomínáme na ty, kteří už s námi nejsou, na ty, kteří nám však zůstali v srdci. Příroda tomu napomáhá, světla je v tyto dny mnohem méně, tmy přibývá. Je to doba vzpomínek, ticha, ale především naděje, protože žít v naději znamená putovat vstříc odměně, kterou nemáme zde, ale budeme ji mít tam…

Dušičky nebo také Památka zesnulých – to je den, kdy se vzpomíná na všechny, kteří odešli z tohoto světa. V kostelích se slouží mše, při kterých se lidé modlí za duše zemřelých v očistci, aby je mohli vykoupit z jejich hříchů. Památka zesnulých a naše cesty na hřbitov nám připomínají, že náš pozemský život je opravdu konečný.

V přírodě každý rok po podzimu přichází opět zima a jaro. Po smrti se ale otevírá možnost plného života s Bohem, vyústění naší pozemské cesty. A podzim života je neopakovatelný čas vyhlížení cíle naší cesty, vnímání místa, kde nás Bůh čeká.

Mám rád pohádky, proto se občas na nějakou s vnoučaty podívám. Jedna pohádka se mi zvláště líbí – „Tři zlaté dukáty.“ Hlavní hrdina, pastevec Jura, chce odejít do Ameriky, protože se domnívá, že „lidé zde žijí jako uvěznění v dávných dobách, a přitom se ve světě dějí věci…“ A když po nějakém čase odchází, tak vypravěč tu chvíli komentuje slovy: „Prožívej každý den naplno, jako by měl být tvým dnem posledním, protože do věčnosti se ukládají i naše dnešní dny!“

Je to sice jenom pohádka, ale co když je na tom něco pravdy?

Do podzimních dnů vám žehná jáhen Josef

Doporučený příspěvek Kč 20.-

Celostátní setkání mládeže v Ostravě 2026

S partou mladých z Proseče jsme se v srpnu vydali načerpat inspiraci, zážitky a hlavně Odvahu! na Celostátní setkání mládeže. CSM se konalo v Ostravě druhý týden v srpnu a naši farnost tam zastupovalo hned 12 mládežníků a mládežnic.

Svou Odvahu! projevili hned při příjezdu do Ostravy, kde je čekala dvě a půl hodiny dlouhá fronta na ubytování. Jak se říká, zážitek vždy nemusí být pozitivní, hlavně když je silný. A my jsme rádi, že ty ostatní zážitky už můžeme označit jak za silné, tak za pozitivní.

Program v Ostravě byl pestře nabitý. Každé ráno jsme se těšili z kreativních divadelních vstupů režie a zajímavých témat na zamyšlení, večer jsme si zas vyzkoušeli spoustu různých způsobů modliteb. Navázali jsme nová přátelství v diskusních skupinkách a prohloubili ta stávající. Některé z nás obohatily odpolední přednášky a jiní si zas s dalšími mladými věřícími zajuchali na koncertě třeba Michala Horáka. Celý tento bohulibý týden završila sobotní večerní vigilie.

A tak si z Ostravy odvážíme nejen krásné vzpomínky a nová přátelství, ale především povzbuzení, že Odvahu! máme v sobě, a že stojí za to ji mít.

Zuzka Roušarová

Svatojakubské putování

Přinášíme své úmysly a vydáváme se na druhou etapu Svatojakubské cesty 21.-23.8. z Hronova do Smiřic. Páteční 22 km cesta vede přes Červený Kostelec, kde slavíme s otcem Vladimírem mši svatou v kostele sv. Jakuba Většího. Pokračujeme Babiččiným Údolím kolem Viktorčina splavu, Starého bělidla a zámku v Ratibořicích. V Červeném Kostelci jsme se ubytovali a povečeřeli v penzionu Barunka. Sobotní den se nesl nejen v duchu modlitby, ale také navlékání a svlékání pláštěnek. Mraky se nám honily nad hlavami, ale na naši náladu to rozhodně vliv nemělo! V nohách máme 24 km a s radostí usedáme na lavičku v kapli na faře,

kde nás vřele přivítal pan farář. Vaříme rychlé těstoviny se špagetkou, společně pojíme, ošetřujeme puchýře na nohách a vydáváme se na procházku večerní Jaroměří. U kostela sv. Jakuba stojí velký kamenný patník s poutnickou mušlí. Do Santiaga de Compostela nám zbývá už pouze 3267 km:). Nedělní den začínáme slavením mše svaté v kostele v Jaroměři. Poté se vydáváme na 13 km cestu přes pevnost Josefov a poslední kilometry nás vedou po cyklostezce podél řeky Labe. Díky Bohu za dar společenství, modlitby a radosti.

Třetí etapu Svatojakubské cesty jsme naplánovali pouze jednodenní na sobotu 19.9.2026. Z počátku jsme z ní měli obavy, protože vede přes město Hradec Králové. Vycházíme ze Smiřic. Až k Hradci vede krásná pěšinka kolem rybníků a přes lesík, ideální prostor pro modlitbu růžence. Dále se napojujeme na cyklostezku a jdeme podél řeky Labe. V informačním centru tiskneme razítko do našeho poutnického credenciálu a pokračujeme dál, kde nás při svačinové pauze dojíždí na kole otec Vladimír, vracející se z dovolené. Putuje tak s námi posledních pět kilometrů až na nádraží do Opatovic nad Labem, kde jsme ráno nechali auta. Dneska žádné kopce ani puchýře, v nohách máme 24 km a v kalendářích další termín společného putování:)

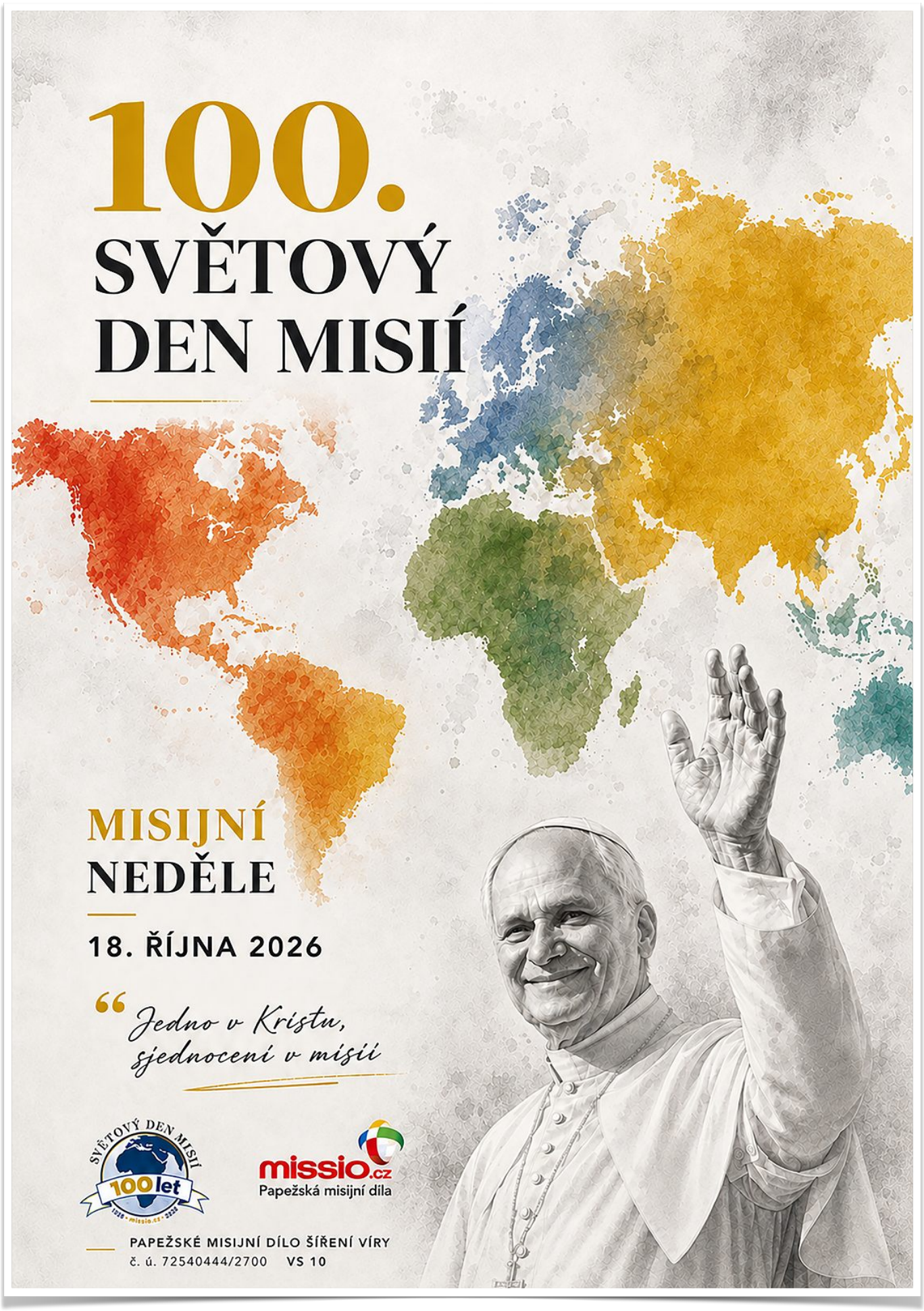

Marie Rejmanová

100.
SVĚTOVÝ
DEN MISIÍ
MISIJNÍ
NEDĚLE
18. ŘÍJNA 2026
„Jedno v Kristu, sjednocení v misii"
SVĚTOVÝ DEN MISIÍ
100 let
missio.cz
Papežská misijní díla
PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO ŠÍŘENÍ VÍRY
č. ú. 72540444/2700 VS 10

100. SVĚTOVÝ DEN MISIÍ V PROSEČI

Misijní most modlitby 17. 10. 2026

Modlitba misijního růžence za misie, misionáře, chudé a trpící lidi a za šíření radosti evangelia na celém světě. Všichni jste zváni ke společné modlitbě v 17:30 hod.

Mše svatá 18. 10. 2026

od 8 hodin v kostele sv. Mikuláše v Proseči
Motto 100. světového dne misií:
"Jedno v Kristu, sjednoceni v misii."

Misijní jarmark 18. 10. 2026

Misijní jarmark přináší podporu těm nejchudším skrze projekty Papežských misijních děl.
Tyto projekty můžete podpořit koupí misijních koláčů a dalších dobrot, které pro vás naše maminky s dětmi upečou.
Možnost zakoupení misijní kávy, misijních kalendářů, svíček a dalšího na misijním jarmarku po mši svaté před kostelem.

missio.cz
Papežská misijní díla

"Děti evangelizují děti, děti se modlí za děti, děti pomáhají dětem na celém světě."

Gymnastika v orlovně v Proseči

V polovině září 2026 jsme v orlovně v Proseči zahájili gymnastický kroužek pro holky ve věku 5 - 13 let. Každé pondělí od 15:30 do 17:00 hodin se tak orlovna plní pohybem, cvičením a radostí z gymnastiky. Kroužek je určen všem holkám - začátečnicím i těm, které už některé gymnastické prvky znají a chtějí se v nich zdokonalit.

Během hodin se děti učí základní gymnastické prvky, procvičují rovnováhu, obratnost, koordinaci, sílu a flexibilitu. Postupně si zkoušejí například cvičení na kladině, kotouly, stojky a další prvky podle svého věku a schopností. Nechybí ani pohybové hry a cvičení s různým náčiním. Hlavním cílem není soutěžit, ale mít radost z pohybu a z každého pokroku.

Pro tuto aktivitu zakoupila Jednota Orel Proseč nové vybavení. Děti tak mohou využívat nízkou i posuvnou kladinu, nové žíněnky, akrobatickou šálu, velké míče a další gymnastické náčiní.

Zveme všechny holky, které mají chuť se hýbat, naučit se nové gymnastické prvky nebo zdokonalit to, co už umí. Těšíme se na každou novou malou gymnastku.

Veronika Roušarová, Orel Jednota Proseč

Prosečský farář P. Josef Čechal

** pokračování **

Do Proseče přichází P. Čechal na první pátek v dubnu roku 1956. V kronice uvádí:

„Přijel jsem autobusem na prosečské náměstí, které bylo skoro prázdné. Neviděl jsem, jak mě podezřívavě sledují oči náhodných chodců. Když jsem vzal za kliku kostela, k mé radosti byl otevřen. Ta radost ovšem hodně poklesla, když jsme se rozhlížel kostelem. Jednak sám netradiční, nezvyklý secesní prostor, jednak kalné ráno a vlhké zdi se starou zelenomodrošedou nepříjemnou výmalbou, porušenou zasekáním elektrického vedení, kaple s podivnými sedmi černými obrazy, zpovědnice před lavicemi. To vše na mě působilo tísnivě. Říkal jsem si, kdybych tady měl být, musel bych s tím něco udělat, ale to nebude třeba. Myslel jsem si, že za pár dnů pojedu domů a nastoupím místo administrátora v Robousích u Jičína, které jsem měl přislíbeno, když sešlo z Pardubic. Když jsem zazvonil na faře, musel jsem dlouho čekat, než se objevila rozespalá slečna Blažena Brabcová, hospodyně P. Ducháčka, a vzápětí Petr Rejman, kostelník, který bydlel na faře. Zřejmě jsem je vylekal, jako já se zase trochu vylekal jimi…“

Pan farář se také v kronice zmiňuje o „hrůze“, kterou zažil při stěhování. Protože nevěděl, jak vše zorganizovat, přijal návrh od sestry odsouzeného novohradského faráře P. Františka Říhy, která se chtěla vrátit se svými 3 syny do svého domku do Malšovic, že když se připojí k jejich stěhování, bude to výhodnější. P. Čechal dále píše:

„Domníval jsem se, že když dispečer autodopravy bydlil v Nových Hradech, tak to jistě zařídí nejlépe. Stěhovali jsme na svátek Jména P. Marie, ale co se dalo dělat. Poslal jsem maminku napřed do Hradce, aby vše připravila a sám jsem jel na motorce nejprve do N. Hradů, kde jsem pomáhal nakládat a kde jsem se tím už dokonale vyčerpal. Věcí k přestěhování bylo moc. Nejhorší bylo nakládání dříví, uhlí a sena. Ráno bylo celkem hezky, ale když jsme po poledni přijeli do Malšovic, začalo pršet. Pochopitelně jsem velkodušně pomohl vše složit, hrozné

bylo zase to seno a dříví. Podle plánu jsme měli moje krámy naložit k polednímu, začali jsme však s bídou nakládat ke čtvrté hodině – v dešti, v nervozitě a zřejmé nechuti šoféra i závozníka. Podle toho nakládání vypadalo. Byli jsme z toho s maminkou zoufalí a bezmocní.

Měl jsem v Proseči ohlášenou mši sv. večer v 19 hodin. Musel jsem tedy asi o půl šesté všechno nechat mamince a jet na motorce napřed. Celou cestu pršelo a mě bylo ze všeho do breče. Aby to bylo ještě všechno těžší, někde u Džbánova jsem píchl kolo a začala obrovská bouřka s lijákem, že jsem s bídou dotáhl motorku někde pod střechu a čekal a čekal, až přestane. Naděje, že bych dojel do sedmi zcela zmizela. Marně jsem čekal, že mě dojede nákladák s mým promoklým majetečkem. Nakonec jsem k osmé hodině v čirém zoufalství sedl na motorku a pokusil se dojet na píchlém kole.

Dojel jsem do Proseče k smrti zničen. V kostele byli ještě lidé a domodlívali se růženec – plný, nabitý kostel! Měl jsem sotva sílu říct jim, ať jdou domů a ať se na mne nezlobí. Převlékl jsem se, trochu uklidnil a čekal. Chlapi přijeli, po zastávce v hospodě v Mýtě, mezi jedenáctou a dvanáctou hodinou. Když projížděli na dvůr, zachytili za vrchní trám brány a z jednoho křesla zůstaly trosky a rozbila se socha Božského Srdce, na které mi záleželo. Ani při skládání pochopitelně nemohlo přestat pršet. Černohnědá politura na nábytku byla na mnoha místech smyta. Bylo toho ještě víc, ale mě už bylo všechno jedno, jen bych byl brečel nad maminkou, protože jsem viděl, že je u konce, protože celý den nejedla a ta nervová zátěž a fyzické vyčerpání.

Nějak jsem tu hrůzu přežil, odešli lidé a já zůstal mezi věcmi, ke kterým jsem si dost těžko pomáhal, sám a myslil jsem si, že se už nikdy neusměju. Aby byla míra hořkosti dovršena, nalezl jsem druhý nebo třetí den pod dveřmi podhozený anonymní dopis, kde mi nějaká dobrá duše vyčítala, že jsem neoslavil svátek P. Marie kvůli svému potěšení…

Jak píše P. Čechal, jeho hlavní starostí v prvních měsících bylo připravit děti na první svaté přijímání, a bylo jich 41. Potom byl překvapen, co lidí se zúčastnilo Božího Těla, když ještě po dva tři další roky bylo dovoleno. Oltáře byly u Soukalových, u Jednoty, u Feltlu a u Barušky Feltlové (později Rabových). I jiné věci měly ještě punc „starobylosti“, tak třeba když šel zaopatřovat:

„Ptal jsem se zkraje Petra kostelníka, jak je tu zvykem chodit a on mi tvrdil, že normálně – veřejně v rochetě. Zkoprněl jsem, ale nezbývalo nic jiného než tak jít. Petr šel přede mnou se zvonečkem. Dokázal jsem tak jít asi třikrát, ale viděl jsem, kolik potíží tím lidem vzniká, a tak jsem využil Petrovy nemoci, který mi nemohl stačit (smrtelně se zadýchával), a chodil jsem buď sám nebo s Petrem, ale s klerikou a rochetou podkasanou pod mým koženým kabátem.

Milé mi byly průvody do polí – po čtyři neděle po velké se šlo jednou ke kříži na Pasecké, pak k Rybné Soukalovou cestou, potřetí ke kříži do Podměstí a přes Řebíčkovo k Borskému kříži a nakonec ke kříži na Budislavské ulici. Později jsme chodili aspoň dvakrát a nakonec, do roku 1972 včetně, jsme byli rádi, když jsme uskutečnili jedinou pobožnost v polích směrem k Pánovu kopci – ke koupališti, cestou ke hřbitovu a zpět k farskému rybníčku. Bylo to vždy v neděli odpoledne, chodilo v posledních letech 100 až 150 lidí a bylo to moc pěkné.

Dále se pan farář v kronice zmiňuje o májových pobožnostech, na které chodívalo dost lidí. Byly to májové s Písmem svatým a tím začal v Proseči biblické hodiny. Každou neděli, pokud to šlo, při večerní pobožnosti probíral soustavně Písmo svaté – nejprve Evangelia, pak celou Apokalypsu, Skutky apoštolské, knihy Soudců, knihy Královské, Rut, Ester, Judit, Kazatel. Píše, že se snažil probouzet lásku k Písmu svatému, jak mohl, ale zájem nějak zvláštní nebyl. Sám tím ale získal nesmírně moc a dělal tu práci nesmírně rád.

Bohužel další záznamy o jeho působení v prosečské farnosti v kronice nejsou. Když se na to zavedla řeč, tak vždycky říkal, že bude psát, až bude starý, až bude více času, za dlouhých zimních večerů. Bohužel k tomu nedostal příležitost.

Věřme, že teď už jistě čas má, a proto nám nezbývá než se těšit, že nám to všechno dovypráví, až se s ním opět jednou shledáme. A když nám to „okoření“ svým typickým humorem, kterým byl velmi známý, tak to určitě bude stát za to.

Z prosečské kroniky zpracoval jáhen Josef Roušar

Výlet ministrantů do Prahy 5. 9. 2026

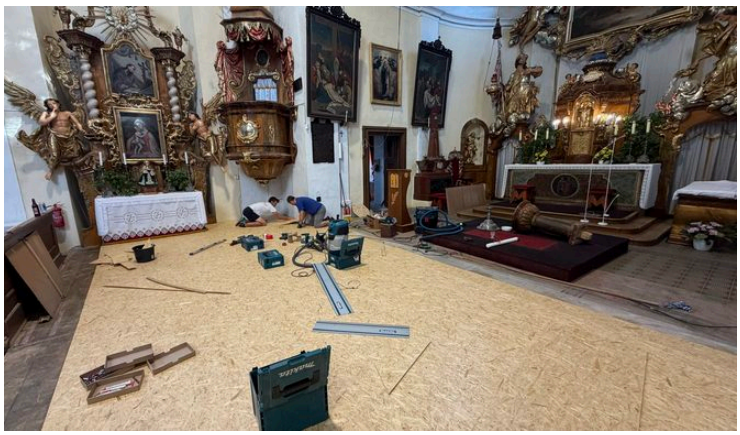

Oprava podlahy v kostele v Nových Hradech

Farní den v Nových Hradech 20. 9. 2026

Kalendář, intence, čtení a žalmy

cyklus A, od 29. 11. cyklus B

ST 7.10.	**středa 27. týdne v mezidobí**	
Nové Hrady	8.00	za rodiče Černínovy, Nyklovy a za živé i zemřelé z těchto rodů
Perálec	17.00	svátost smíření
Perálec	18.00	mše sv.
PÁ 9.10.	**pátek 27. týdne v mezidobí**	
Proseč	18.00	za Ludmilu Boštíkovou a za Boží ochranu pro celou rodinu
NE 11.10.	**28. neděle v mezidobí, obvyklý pořad bohoslužeb**	
Proseč	8.00	za Boženu a Jaroslava Melicharovy a všechny z toho rodu, **čt. Vobejdová Božena, Halamková Libuše**
Nové Hrady	9.30	za rodiny Štěrbovy, Tmějovy a Šplíchalovy, **ž: Tereza Rouhová**
ST 14.10.	**středa 28. týdne v mezidobí**	
Nové Hrady	8.00	za Marii Mihovou, manžela, sourozence a rodiče z obojí strany
Proseč	18.00	za Josefa a Marii Roušarovy, rodiče a požehnání pro celou rodinu
PÁ 16.10.	**pátek 28. týdne v mezidobí**	
Chotovice	11.00	mše sv. v kapli sv. Josefa
NE 18.10.	**29. neděle v mezidobí - Misijní neděle, obvyklý pořad bohoslužeb**	
Proseč	8.00	na poděkování za dar víry, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro děti a vnoučata **čt. Talácková Míša, Talácko Jiří**
Nové Hrady	9.30	za Josefa a Věru Boštíkovy a celý rod, **ž: Kateřina Spithoven** posvícení; díkůvzdání za úrodu, připomínka sv. Františka
Perálec	11.00	posvícení
ČT 22.10.	**čtvrtek 29. týdne v mezidobí**	
Proseč	8.00	za Boženu Baťovou, manžela a dcery
PÁ 23.10.	**pátek 29. týdne v mezidobí**	
Proseč	18.00	na poděkování za 50 let života
NE 25.10.	**30. neděle v mezidobí, obvyklý pořad bohoslužeb**	
Proseč	8.00	za Vladimíra Křejčího a celou jeho rodinu, živé i zemřelé, **čt. Skalník Filip, Skalníková Aneta**
Nové Hrady	9.30	na úmysl dárce, **ž: Karel Vopařil**
Nové Hrady	17 - 18	svátost smíření, adorace
ST 28.10. - NE 1.11. podzimní prázdniny		
NE 1.11.	**Slavnost Všech svatých**	
Proseč	8.00	za pátera Josefa Čechala a za zemřelé kněze, **čt. Roušarová Zuzana, Rejman Dominik**
Nové Hrady	9.30	za Michaelu Jonášovou, **ž: Petra Rouhová**
Chotovice	11.00	mše sv. posvícení + pobožnost na hřbitově
Perálec	11.00	mše sv. + pobožnost na hřbitově
Proseč	17 - 19	svátost smíření, adorace
PO 2.11.	**Vzpomínka na všechny věrné zemřelé**	
Nové Hrady	16.10	pobožnost na hřbitově
Nové Hrady	16.30	mše sv.
Proseč	18.00	mše sv.
Proseč	19.00	pobožnost na hřbitově

ST 4.11.	**středa 31. týdne v mezidobí**	
Nové Hrady	8.00	za Josefa Bartoše a syna
Perálec	17.00	svátost smíření
Perálec	18.00	mše sv.
NE 8.11.	**32. neděle v mezidobí, obvyklý pořad bohoslužeb**	
Proseč	8.00	za Marii Letlovu, manžela a rodiče a požehnání pro celou rodinu **čt. Vobejdová Božena, Soukalová Růžena**
Nové Hrady	9.30	za Bohumila Barcala, zetě Petra, obojí rodiče a za Boží ochranu pro žijící rodinu, **ž: Michael Novák**
PO 9.11	**Svátek Posvěcení lateránské baziliky**	
Proseč	8.00	na úmysl dárce a na poděkování
ČT 12.11	**čtvrtek 32. týdne v mezidobí**	
Proseč	8.00	za rodinu Bílých a Minxovu
NE 15.11.	**33. neděle v mezidobí, obvyklý pořad bohoslužeb**	
Proseč	8.00	za Stanislava a Marii Soukalovy a poděkování za dar života, **čt. Košňarov**i
Nové Hrady	9.30	za rodiny Sokolovy, Horákovy, Blažkovy, Pohorských a Kulhavých, **ž: Vendula Nováková**
PO 16.11.	**pondělí 33. týdne v mezidobí**	
Proseč	8.00	za Antonína Heikra a požehnání pro Jiřinku
PÁ 20.11	pátek 33. týdne v mezidobí	
Chotovice	11.00	mše sv. v kapli sv. Josefa
Proseč	18.00	za Vlastimila Uchytila, rodinu Hoškovu a Musilkovu
NE 22.11	**Slavnost Ježíše Krista Krále, obvyklý pořad bohoslužeb**	
Proseč	8.00	za Bohuslava Hromádku, syna Lukáše a požehnání pro celou rodinu **čt. Hromádková Božena, Halamková Libuše**
Nové Hrady	9.30	za rodiče Staňkovy a jejich děti s rodinami, **ž: Dáša Nováková**
ST 25.11.	**středa 34. týdne v mezidobí**	
Nové Hrady	8.00	za manžele Beránkovy, Josefa a Martu Stoklasovy a duše v očistci
NE 29.11.	**1. neděle adventní, obvyklý pořad bohoslužeb, žehnání adventních věnců**	
Proseč	8.00	za Josefa Zelenku, manželku, vnuka a zetě, **čt. Břeňová Miroslava, Šplíchalová Zdenka**
Nové Hrady	9.30	mše sv., **ž: Romana Poslušná**
Proseč	17 - 19	svátost smíření, adorace

Pravidelné bohoslužby

	Proseč	Nové Hrady	Perálec
NE	8.00	9.30	11.00
PO	8.00		
ST	18.00	8.00	
ČT	8.00		
PÁ	18.00		
SO	18.00		

Časopis pro vnitřní potřebu farností Proseč
Nové Hrady a Perálec
toto vydání neprošlo jazykovou korekturou

Duchovní správa: P. Mgr. Vladimír Novák
telefon farní kancelář: **734 435 054**
(PO - PÁ 11.00 - 14.30)
e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz

Uzávěrka příštího vydání bude 15.11. 2026
e-mail pro posílání příspěvků: farni.casopis@seznam.cz